

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010534
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3517010534.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému T. T., nar. XX.X.XXXX v O., trvale bytom B. T. nad P., t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, trestne stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. apríla 2018, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/221/2017 zo dňa 15. decembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. zrušujú sa výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste odňatia slobody a uloženom ochrannom dohľade.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný T. T.

odsudzuje

podľa § 212 ods. 3, § 42 ods. 1, 41 ods. 1, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Tr.zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Tr.zák. je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 79 ods. 2 a § 51 ods. 4 písm. j/ Tr.zák. sa obžalovanému po dobu výkonu ochranného dohľadu ukladá aj povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušujú sa výroky o uloženom treste a ochrannom opatrení v rozsudku Okresného súdu Trnava, sp.zn. 0T/44/2017 zo dňa 16.5.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 6To/84/2017 zo dňa 25.1.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/221/2017 zo dňa 15. decembra 2017 bol obžalovaný T. T. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 08.09.2017 v čase asi o 11.42 hod. v Novom Meste nad Váhom, v predajni Lidl na ul. Malinovského 2493/53 vzal počas otváracích hodín z predajnej plochy 17 ks čokolád značky mor. sol v hodnote 1,49 € za kus a 8 ks čokolád značky pistácie v hodnote 1,49 € za kus tak, že tieto postupne zobral z regála a dával si ich do tašky, ktorú mal v tom čase pri sebe, následne prešiel cez pokladničnú zónu, kde zaplatil len za 1 ks čokolády, ktorú držal v ruke, a za 25 čokolád, ktoré mal uschované v taške nezaplatil, čím spôsobil spoločnosti Lidl Slovenská republika, v. o. s., Ružinovská 1/E, 821 02 Bratislava, IČO: 35 793 783, škodu vo výške 37,25 €, napriek tomu, že bol dňa 09.02.2017 právoplatne postihnutý hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trenčín uložením bloku na pokutu nezaplatenú na mieste č. 13060312 vo výške 30,- € za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/32/2017 zo dňa 15.02.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.02.2017, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu obžalovaný podal odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní s tým, že smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Následne podané odvolanie obžalovaný písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode dôvodov odvolania obhajoba poukázala na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku a na to, že obžalovaný podal proti nemu odvolanie. Ďalej obhajoba uviedla nasledovné:

„Týmto odvolaním napadnutý rozsudok obsahuje chyby, pre ktoré je nejasný a nezrozumiteľný, pretože sa súd nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ako i to, že o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa sú dané pochybnosti, ktoré sú bližšie odôvodnené nižšie. Súdu prvého stupňa vytýkame:

Obžalovaný má za to, že v rámci vykonaného dokazovania nebolo, jednoznačne preukázané. resp. spoľahlivo dokázané. že sa dopustil protiprávneho konania na skutkovom základe opísanom vo výrokovej časti rozsudku. resp. v podanej obžalobe.

Obžalovaný odmieta, že mal dňa 08. 09. 2017 úmysel dopustiť sa prečinu krádeže v predajni obchodnej spoločnosti Lidl v Novom Meste nad Váhom, nakoľko predmetné čokolády si ukladal do svojej tašky výlučne z toho dôvodu, že si nevzal nákupný košík. Pri pokladni obžalovaný riadne zaplatil za 1 kus čokolády, pričom po výzve pokladníčky, aby jej ukázal svoju tašku sa obžalovaný otočil naspäť do predajne, aby čokolády vrátil späť do regálu.

K dôvodom svojho neobvyklého konania sa obžalovaný nevedel úplne presne vyjadriť, nakoľko toho času bol i pod vplyvom alkoholických nápojov, avšak obžalovaný sa domnieva, že ho k takémuto konaniu zrejme vyprovokovala prítomnosť pracovníka SBS - svedka O. X., s ktorým sa osobne pozná a mal s nim opakované spory i konflikty.

Obžalovaný taktiež spochybňuje doložený záznam z bezpečnostnej kamery v predajni obchodnej spoločnosti Lidl. z ktorého má byť zrejme spáchanie obžalovaného trestného činu, nakoľko má jednoznačne za to, že záznam z predajne je natoľko nekvalitný a trhaný, že nemá dostatočnú výpovednú hodnotu.

Obhajoba obžalovaného má zároveň pochybnosti o tom, či súd prvého stupňa, na

základe vykonania dokazovania adekvátne určil výmeru uloženého trestu, nakoľko uložený nepodmienečný trest v trvaní 20 /dvadsať/ mesiacov považujeme za neprimerane prísny a to najmä s poukazom na závažnosť a následky údajného protiprávneho konania.

Konajú súd je povinný pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinene, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k 'spáchaniu trestného činu.

Ustanovenie § 2 ods. 4 Trestného poriadku, obsahuje základnú zásadu trestného konania, a to zásadu "presumpcie nevinu". Každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie, sa považuje za nevinného, dokiaľ vina nie je právoplatným odsudzujúcim rozsudkom vyslovená. Presumpcia nevinu vyjadruje objektívnu právnu situáciu. Zo zásady presumpcie nevinu vyplývajú základné pravidlá, ktoré súd musí v plnom rozsahu rešpektovať.

Máme na mysli, najmä zásadu, že obžalovanému musí byť vina preukázaná, teda nie je úlohou obžalovaného preukazovať svoju nevinu, je len jeho právom predkladať a navrhovať dôkazy o svojej nevine.

Ďalšou zásadou je zásada "in dubio pro reo", teda, že v prípade, ak po skutočne dôslednom ~ uskutočnení a preskúmaní dôkazov existujú pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie vo veci samej, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Ďalším princípom je. princíp, podľa ktorého nedokázaná vina ma rovnaký význam ako dokázaná nevína.

V predmetnom prípade trestnej veci má obhajoba za to, že súd prvého stupňa nemal a ani nemá dostatok jednoznačných, nespochybniteľných, spoľahlivých dôkazov, na základe ktorých by mohol jednoznačne konštatovať, že obžalovaný spáchal, resp. sa dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a to prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v písomnom rozsudku súdu prvého stupňa.

Možno síce konštatovať, že v tomto prípade sú tu dôkazy, ktoré svedčia tak v prospech, ako i v neprospech obžalovaného, pričom prvostupňový súd v tejto dôkaznej situácii mal rešpektovať základnú zásadu trestného práva - v pochybnostiach rozhodnúť v prospech obžalovaného a s poukazom na § 285 písm. b) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, nakoľko skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný nie je trestným činom.

Na základe vyššie uvedených skutočností, máme za to, že skutok, ktorého sa mal obžalovaný tak ako je uvedené v obžalobe dopustiť sa nestal, skutok nie je trestným činom, nakoľko neboli naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty obžalovaného trestného činu a z toho dôvodu žiadame, aby bol obžalovaný z pod obžaloby oslobodený v celom rozsahu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o vine a o treste podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol:

Obžalovaný T. obžalovaný pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, sa oslobodzuje spod obžaloby, alternatívne v prípade, že konajúci súd vyhodnotí konanie obžalovaného ako protiprávne, aby postupoval v zmysle ust. § 278 ods. 3 Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol a uznal obžalovaného za vinného zo spáchania' skutku v zmysle ust. § 212 ods. 3 Trestného zákona a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.“

V odvolacom konaní sa obžalovaný vlastným písomným podaním tiež domáhal zrušenia napadnutého rozsudku za účelom spojenia tejto veci s jeho ďalšími trestnými vecami a následného uloženia úhrnného spoločného trestu.

K odvolaniu obžalovaného a jeho dôvodom sa písomne vyjadril prokurátor. Vo vyjadrení uviedol nasledovné:

„Napadnutý rozsudok považujem za zákonný, vecne správny a riadne odôvodnený a za zákonné považujem aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Prvostupňový súd jasne a výstižne v napadnutom rozsudku uviedol všetky dôvody, ktoré ho viedli k vysloveniu viny obžalovaného a k uloženiu predmetného trestu odňatia slobody. Samotné odvolanie obžalovaného je rozporné, nakoľko na jednej strane tvrdí, že obžalovaný 25 kusov čokolád vkladal do svojho vaku len preto, že si nevzal nákupný košík, z čoho teda vyplýva záujem obžalovaného si tieto čokolády aj riadne zakúpiť, no na strane druhej uvádza, že pri pokladni obžalovaný zaplatil len jednu čokoládu a zvyšné chcel vrátiť po tom, čo bol vyzvaný na ukázanie svojej tašky.

Pokiaľ ide o samotný kamerový záznam, tento je len podporným dôkazom, nakoľko spáchanie činu obvineným je preukázané predovšetkým výpoveďami svedkov T. D. a svedka O. X., ako aj pokladničným blokom č. XXX. Skutočnosti zachytené na kamerovom zázname pritom jednoznačne potvrdzujú verziu skutku tak, ako ju opísali vyššie uvedení svedkovia. S týmito skutočnosťami ako aj s podrobnou analýzou záznamu sa pritom vysporiadal prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Obžalovaný v priebehu celého prípravného konania a ani v konaní pred súdom neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by vyvracali či aspoň oslabovali dôkazy svedčiace o jeho vine. Rovnako ani samotné odôvodnenie odvolania žiadne takéto skutočnosti neobsahuje.

Vo vzťahu k uloženému trestu uvádzam, že tento považujem za zákonný a dôvodný. Obžalovaný bol doposiaľ 25-krát súdne trestaný a iba jedno odsúdenie má zahladené. Až v 19-tich prípadoch bol pritom postihnutý za majetkovú trestnú činnosť. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností došlo k úprave trestnej sadzby na 16 mesiacov až 36 mesiacov. Trest vo výmere 20 mesiacov je tak v podstate trestom v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby.

Navrhujem preto, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodné.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania obžalovaného nie je ani namietaná existencia takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním obžalovaného napadnutých všetkých výrokov rozsudku okresného súdu sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie obhajoby, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že odvolanie obžalovaného predovšetkým smerovalo voči výrokom napadnutého rozsudku o vine obžalovaného, v dôsledku čoho obžalovaný považoval za nesprávne aj výroky o uložených trestoch. Z vyššie citovaných dôvodov odvolania obžalovaného vyplýva námietka obhajoby, podľa ktorej okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania s použitím zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ nemohol dospieť k záveru o vine obžalovaného. Z obsahu dôvodov odvolania teda odvolací súd vyvodil, že obžalovaný sa domáha zrušenia napadnutého výroku o vine a naň obsahovo nadväzujúcich výrokov o uložených trestoch z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. pre nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov okresným súdom. Obžalovaný namietal aj neprimeranú prísnosť uloženého trestu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. s poukazom na závažnosť a následky údajného protiprávneho konania a za primeraný by v prípade uznania viny bolo možné považovať trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby.

Odvolačný súd k obžalovaným namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nezhodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por., dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku, vrátane jeho odôvodnenia, na obsah ktorého týmto odvolací súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v podrobnostiach poukazuje, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, úvahy okresného súdu ohľadne skutkových zistení sú úplné, logické a preto podľa názoru odvolacieho súdu aj súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. upraveným postupom súdu pri hodnotení dôkazov.

Pokiaľ ide o námietku obhajoby, že skutkové závery okresného súdu v napadnutom rozsudku nemajú dostatočnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a okresný súd mal na základe týchto dôkazov pri aplikácii zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného dospieť k záveru o nepreukázaní spáchania skutku, odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého odvolací súd týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, jasne úplne a zrozumiteľne vysvetlil na základe akých dôkazov a akých úvah dospel ku svojim skutkovým zisteniam v tejto otázke. Odvolací súd pritom konštatuje, že tieto skutkové zistenia majú oporu v správnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

S poukazom na uvedené, majúci na zreteli absenciu oprávnenia odvolacieho súdu prikazovať súdu prvého stupňa, aké skutkové závery má vyvodiť z vykonaných dôkazov, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu vo vzťahu k výrokom o vine obžalovanej majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a okresný súd k nim dospel na základe správnej aplikácie ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. Preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej voči výrokom napadnutého rozsudku o vine nie je dôvodné.

Na základe preskúmania výrokov o uloženom treste z hľadiska odvolaním obžalovaného namietanej neprimeranej prísnosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku:

„Pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. Súd na strane poľahčujúcich okolností nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť vzhľadom na pozitívne záznamy o odsúdeniach v registri trestov. Súd zistil na strane obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť a to, že v minulosti bol odsúdený [§ 37 písm. m) Trestného zákona]. Ide napr. odsúdenia Okresného súdu Trnava zo dňa 08.01.2015, sp.

zn. OT/2/2015, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 16.01.2015, sp. zn. OT/16/2015, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktoré nemá zahladené a predchádzajú odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.02.2017, sp. zn. OT/32/2017. Obžalovaný je osobou, ktorá vo veku 36 rokov bola doposiaľ 25 krát súdne trestaná, pričom bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to pre rôznorodé trestné činy, avšak prevažne majetkového charakteru - krádeže vlámaním, v obchode a podobne. Z 25-tich odsúdení má len jedno zahladené a v 19 prípadoch ide o odsúdenie pre majetkovú trestnú činnosť. Ide teda o recidivistu s výraznými sklonmi k páchaniu trestnej činnosti prevažne majetkového charakteru. Príjmami z trestnej činnosti si obžalovaný, ako nezamestnaný, uspokojuje svoje potreby. Je úplne zrejmé, že predchádzajúce odsúdenia spojené s výkonom trestu odňatia slobody nemali na obžalovaného žiadny výchovný účinok. Navyše sa dopustil žalovaného trestného činu len 11 dní po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.02.2017, sp. zn. OT/32/2017, za rovnaký trestný čin, pre aký je trestne stíhaný v tomto konaní. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby vo výmere 20 mesiacov postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona. Trest ukladal súd ako trest nepodmienečný, keďže obžalovaný v minulosti bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Nakoľko obžalovaný v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na závery znalkyne MUDr. Slávky Lenerovej, z ktorých vyplýva, že obžalovaný trpí antisociálnou poruchou osobnosti a abúзом alkohol a stav obžalovaného nie je možné ovplyvniť psychiatrickou liečbou, súd obžalovanému neukladal žiadne ochranné liečenie.

Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie nielen ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, ale aj vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.“

Podľa názoru odvolacieho súdu vyššie citovaná časť obsahuje jasné a zrozumiteľné dôvody, ktoré viedli okresný súd k záveru, prečo pre naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. neprichádza u obžalovaného v danom prípade uloženie miernejšieho trestu, pričom skutkové okolnosti, z ktorých okresný súd vyvodil uvedené závery, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Preto odvolací súd považoval odvolanie obžalovaného aj v časti namietajúcej neprimeranú prísnosť trestu za nedôvodné.

Na základe zistení, ktoré vyšli najavo až v odvolacom konaní, teda až po vyhlásení napadnutého rozsudku okresného súdu, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že v prejednávanej veci je potrebné uložiť obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. OT/44/2017. S poukazom na uvedené a na to, že uloženie súhrnného trestu je pre obžalovaného priaznivejšie, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.